

İnsan Dediğın

– Ergül Güzel · 19 Ekim 2023

Üryan geldim de şu dünyaya
Örttüler üstümü bir parça bezinen
Görmez iken sağımı solumu gözinen
Diyemedim de derdimi söz inen
Bilmez iken neden geldim, nereye geldim
Zamanın deminde büyüyüp, dile geldim
Ne güzeldi hayat çocukluğun her gününde
Lakin kirlendim büyür iken zaman içinde
Bilir idim çok kavramı gönül ile kalbimde
Hem sevgiyi, hem şefkati vicdan içinde
Unuttum hepsini düştüğüm kavga içinde
Benden çok büyüdü hırsım benim içimde
Ezer oldum kendimi kendimle, kendi içimde
Bir avuç toprak için, üç kuruş para için
Yaktım yıktım dünyayı kirlenmişliğimde
Savaşırken kendimle, yendim merhametimi
Öldürür oldum çocukları ve annelerini
Unutarak çocukluğumun o güzelliğini
Kırıp dökerken dünyanın güzelliklerini
Bir gerçeğe karşılaştım, bende de zalim
Bağlayıverdi ayaklarımı, ellerimi, dillerimi
Üryan geldiğim dünyada beğenmezken ben
Yediklerimi, içtiklerimi en güzel elbiselerimi
Üryan kaldım, öğrendiğimde ölüm gerçeğini
Fark ederken son demde İNSAN olduğumu
Fark ettim ne kadar çok geç kaldığımı
İnkâr içinde insanıyeti tüketirken ömrümü
Farketmedim, hırsımın beni bana ezdirdiğini
Unuturken canı verene, hesap vereceğimi
Farketmedim insan sıfatımda,
İnsanlara, insanlığa neler çektirdiklerimi
Dedimse de ben ne ettim kendim kendimi
Unuttum, yaşadığım ömürde insanıyetimi
Layık olmak varken insan sıfatına aşk ile
Yenik düştüm hırslarıma kendi elim ile

Velhasılı kalam ey insanoğlu...

Üryan geldiđin dünyada örttüler bir parça bezinen

Üryan gittiđin dünyada örttüler bir parça bezinen